

א את כל-הדבר, אשר אנכי מצוה אתכם--אתו תשמרו, לעשות: לא-תסף עליו, ולא תגרע ממנו. {פ} ב כי-יקום בקרבך נביא, או חלם חלום; ונתן אליך אות, או מופת. ויבא האות והמופת, אשר-דבר אליך לאמר: גלכה אחרי אלהים אחרים, אשר לא ידעתם--ונעבדום. ד לא תשמע, אל-הדברי הנביא ההוא, או אל-חולם החלום, ההוא: ה כי מנסה יהנה אלהיכם, אתכם, לדעת הישכם אהבים את-יהנה אלהיכם, בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ו אחרי יהנה אלהיכם תלכו, ואתו תיראו; ואת-מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו, ואתו תעבדו ובו תדבקו. ו הנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת, כי דבר-סרה על-יהנה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפוך מבית עבדים--להדיחך מן-ההר, אשר צונך יהנה אלהיך ללכת בה; ובערת הרע, מקרבך. {ס} ז כי יסיתך אחיך בן-אמך או-בנה או-בתך או אשת חיקך, או רעך אשר כנפשך--בסתר לאמר: גלכה, ונעבדה אלהים אחרים, אשר לא ידעת, אתה ואבותיך. ח מאלהי העמים, אשר סביבתיכם, הקרבים אליך, או הרחוקים ממך--מקצה הארץ, ועד-קצה הארץ. ט לא-תאבה לו, ולא תשמע אליו; ולא-תחוס עינך עליו, ולא-תחמל ולא-תכסה עליו. י כי הרג תהרגנו, ידך תהיה-בו בראשונה להמיתו; ויד כל-העם, באחרונה. יא וסקלתו באבנים, ומת: כי בקש, להדיחך מעל יהנה אלהיך, המוציאך מארץ מצרים, מבית עבדים. יב וכל-ישראל--ישמעו, ויראו; ולא יוספו לעשות, כדבר הרע הזה--בקרבך. {ס} יג כי-תשמע באחת עריך, אשר יהנה אלהיך נתן לך לשבת שם--לאמר. יד יצאו אנשים בני-בליעל, מקרבך, וידיחו את-ישבי עירם, לאמר: גלכה, ונעבדה אלהים אחרים--אשר לא ידעתם. טו ודרכת וחקרת ושאלת, היטב; והנה אמת נכון הדבר, נעשתה התועבה הזאת בקרבך. טז תבה תבה, את-ישבי העיר ההוא--לפי-חרב: תחרם אתה ואת-כל-אשר-בה ואת-בהמתה, לפי-חרב. יז ואת-כל-שללה, תקבץ אל-תוך רחבה, ושרפת באש את-העיר ואת-כל-שללה כליל, ליהנה אלהיך; והיתה תל עולם, לא תבנה עוד. יח ולא ידבק בידך מאומה, מן-החרם--למען ישוב יהנה מחרון אפו, ונתן-לך רחמים ורחמך והרבך, כאשר נשבע, לאבותיך. יט כי תשמע, בקול יהנה אלהיך, לשמר את-כל-מצותיו, אשר אנכי מצוה היום--לעשות, הישר, בעיני יהנה אלהיך. {ס}